

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/53/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112224020
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112224020.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a. s., IČO 36 854 140, so sídlom Michalská 18, Bratislava, proti odporcovi: O. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, E., zastúpený opatrovníčkou pre konanie: M. K. M., zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 4.892,92 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd ruší platobný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 7Ro/180/2012-17 zo dňa 18.12.2012.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.892,92 eura s úrokom vo výške 21,90 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 781,90 eura od 21.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 293,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.11.2012 doručeným súdu dňa 22.11.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 4.893,14 eura s úrokom vo výške 21,90 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 782,12 eura od 21.11.2012 do zaplatenia.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 7Ro/180/2012-17 zo dňa 18.12.2012, ktorý platobný rozkaz nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Podaním zo dňa 7.5.2013 doručeným súdu dňa 14.5.2013 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v časti o zaplatenie sumy 0,22 eura a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 0,22 eura od 21.11.2012 do zaplatenia. Uznesením č. k. 10C/53/2013-77 zo dňa 3.7.2013 súd konanie v uvedenej časti zastavil.

Uznesením č. k. 10C/53/2013-88 zo dňa 21.8.2013 súd ustanovil odporcovi podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčku, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporcu.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo

i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba. Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Platobný rozkaz č. k. 7Ro/180/2012-17 zo dňa 18.12.2012 sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 20.11.2012, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 12.4.2013, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 7.5.2013, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 26.6.2013, s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.2.2012, s Obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, s Poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 7.6.2012, s Oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 28.8.2012 s doručenkou, s Cenníkom, s Upomienkou zo dňa 29.3.2012, s Výzvou č. 1 na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 10.4.2012, s Výzvou č. 2 na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 29.4.2012, so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ako i s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a opatrovníčky odporcu podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 4.892,92 eura s príslušenstvom.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa ustanovenia § 504 Obchodného zákonníka platného a účinného na území ČR dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej dobe, inak do jedného mesiaca od dňa, kedy bol o ich vrátenie veriteľom požiadany.

Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vychádzajúc zo skutkových zistení mal súd za preukázané, že dňa 29.2.2012 uzavreli navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej zmluvy navrhovateľ poskytol dňa 29.2.2012 odporcovi bezúčelový spotrebný úver v celkovej výške 4.000 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou 21,90 % ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov 29,28 %. Odporca sa zaviazal zaplatiť poskytnutý úver v 60 mesačných anuitných vo výške 109,98 eura so splatnosťou vždy k 26. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 26.3.2012 a posledná splátka bola splatná dňa 26.2.2017. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok (tvoriacich neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.2.2012) článku III., bodu 3.3.1. je banka oprávnená za svoje služby a za ňou poskytované Obchody požadovať odplatu, ktorú predstavujú jednotlivé poplatky podľa Sadzobníka banky príslušného vzhľadom k Obchodu platného v čase vykonania jednotlivého Obchodu, pokiaľ zmluva o príslušnom Obchode neustanovuje inak. Odporca poskytnutý úver nesplácal od počiatku, keď do omeškania sa dostal deň nasledujúci po splatnosti prvej splátky úveru dňa 27.3.2012. Upomienkou zo dňa 29.3.2012 vyzval navrhovateľ odporcu k zaplateniu dlhu vo výške 121,94 eura. Výzvou č. 1 zo dňa 10.4.2012 vyzval navrhovateľ odporcu k zaplateniu dlhu vo výške 156,94 eura. Výzvou č. 2 zo dňa 29.4.2012 vyzval navrhovateľ odporcu k zaplateniu dlhu vo výške 324,75 eura. Výzvou zo dňa 7.6.2012 vyzval navrhovateľ odporcu k zaplateniu dlhu vo výške 488,57 eura. Keďže bol odporca v omeškaní so zaplatením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, vyhlásil navrhovateľ Oznamením zo dňa 28.8.2012 predčasnú splatnosť úveru ku dňu 26.8.2012. Ku dňu 20.11.2012 predstavuje dlh odporcu voči navrhovateľovi sumu 4.892,92 eura, ktorá pozostáva z nezaplatenej istiny vo výške 4.000 eur, dohodnutého úroku z úveru (21,90 % ročne) za obdobie od 1.3.2012 do 20.11.2012 vo výške 635,10 eura, zákonného úroku z omeškania (8,75 % ročne) za obdobie od 27.3.2012 do 20.11.2012 vo výške 111,02 eura a poplatkov vo výške 146,80 eura (poplatok za upomienku zo dňa 29.3.2012, za výzvu zo dňa 10.4.2012, za výzvu zo dňa 29.4.2012, výzvu zo dňa 7.6.2012). Navrhovateľ si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie dohodnutého úroku vo výške 21,90 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia a nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 781,90 eura (635,10 eura + 146,80 eura) od 21.11.2012 do zaplatenia.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej zmluvy navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné plnenie a odporca sa zaviazal vrátiť navrhovateľovi poskytnuté peňažné prostriedky. Odporca si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, keď záväzok splácať poskytnutý úver neplnil riadne a včas. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam uložil súd odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.892,92 eura s dohodnutým úrokom vo výške 21,90 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia, so zákonným úrokom z omeškania v zákonnej výške 8,75 % ročne zo sumy 4.000 eur od 21.11.2012 do zaplatenia a so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 781,90 eura od 21.11.2012 do zaplatenia. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh za dôvodný, a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, keďže konanie v časti o zaplatenie sumy 0,22 eura s príslušenstvom bolo zastavené v dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľa, čím z procesného hľadiska zavinil navrhovateľ zastavenie konania v uvedenej časti a návrhu v časti o zaplatenie sumy 4.892,92 eura bolo vyhovené, pričom neúspech navrhovateľa v časti zastaveného konania považoval súd za nepatrný. Navrhovateľovi prináleží právo na plnú náhradu trov konania v sume 293,50 eura, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.